

Goigs de Nostra Senyora de Bellvitja, venerada en lo terme de Hospitalet, bisbat de Barcelona

L'Hospitalet de Llobregat

Ubicació

Comarca: Barcelonès
Lloc/Adreça: Ermita de Bellvitge

Coordenades:

Latitud: 41.34742
Longitud: 2.10961
UTM Est (X): 425511
UTM Nord (Y): 4577708

Classificació

Número de fitxa: 08101 - 410
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia: Música i dansa
Estil / època: Modern Contemporani
Segle: XVII-XX
Autoria de l'element: Text poètic original de Josep Massons Andreu; Música de mossèn Francesc de P. Baldelló,prev.
Estat de conservació: Bo
Notes de conservació: publicat
Protecció: Inexistent
Accés: Obert
Ús actual: Religió
Titularitat: Pública
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 23/01/2018 - 01:00

Descripció

Goigs de Nostra Senyora de Bellvitja, venerada en lo terme de Hospitalet, bisbat de Barcelona, que diuen: Goig a llaor de la Mare de Déu de Bellvitge. Venerada en el terme d'Hospitalet de Llobegat i en la seva pròpia ermita. La seva festa 8 de setembre.

TORNADA

Mare del Déu humanat / i dels homes protectora/ en Bellvitge, gran Senyora, / mostreu vostra pietat. / Sou per l'Àngel saludada / com a Mare del Senyor, / i la cèlica ambaixada / heu rebut amb unció.

/Resplendeix la nova aurora / per la trista humanitat. /

En Bellvitge... /

Santa Eulàlia Provençana / de bella prats té un bon esplet / l'herba tendra que agermana / els bous de L'Hospitalet. / Del matí fins a deshora / hi pastura allí el ramat./

En Bellvitge.../

Un dels bous de la ramada / ha deixat els seus companys, / i amb constància adalerada / dedicava els seus afanys / fendint en la terra i flora / amb ses ungles un forat./

En Bellvitge... /

La gent del mas ja repara / en el bou l'estrany daler; / creient el fet cosa rara / l'amo del mas Esferré / del cel el favor implora / i el clot resta il·luminat. /

En Bellvitge... /

En el lloc de la "Famada" / de la cova radiant / la Mare de Déu trobada / resplendeix al braç l'Infant / i ja sou la intercessora / d'aquell noble veïnat. /

En Bellvitge... /

Els prodigis esdevenen / potentsos al moment, / que de lluny processons vénen / pregant vostre valiment / contra la pesta traidora / que el país ha flagel·lat./

En Bellvitge... /

Vostra fama arreu pregona / els miracles molts que obreu, / quan ací, de Barcelona / pelegrins vénen a peu / a Vós, Mare bondadosa, en la seva adversitat./

En Bellvitge... /

Vostra imatge s'eregia / amb fervor tradicional / al carrer d'Esparseria / com també de l'Hospital / com a estrella guiadora / en nit de cel constel·lat./

En Bellvitge... /

Han passat temps de tempesta / i de greus adveniments, / la comarca està de festa / i demostra els sentiments / quan els goigs amb veu sonora / canta en la festivitats./

En Bellvitge... /

Lletra: Josep Massons Andreu / Xilografia: A. Gelabert / Música de Mn. Francesc de P. Baldelló,prev.

[partitura]

V. Ora pro nobis, Sancta Dei Genitrix / R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS

Concede nos famulos tuos, quaesumus Domine Deus, perpetua mentis, et corporis anitate gaudere, et gloriosae Beatae Mariae semper Vitginis intercessione, a praesenti liberi trislilia et aeterna perfrui laetitia.

Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

(Amb llicència eclesiàstica).

SANTIAGO TINTORÉ FERRER I Mª CARMÉ CODINA MIR dediquen aquests Goigs als seus familiars i amics amb motiu de les seves noces celebrades a l'Ermita de Bellvitg el dia 16 de juny de 1963.

2ª edició: juny del 1962. Tiratge destinat als "Amics dels Goigs". Dipòsit legal: 8.14948-1962. Torrell de Reus, edit. Barcelona (288).

Observacions:

Els esposos Santiago Tintoré Ferrer i Maria Carme Codina Mir, amb motiu de la celebració de les seves noces a l'Ermita de Bellvitge el dia 16 de juny de 1962, varen dedicar els Goigs d'aquesta edició als seus familiars i amics.

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, les santes, la Mare de Déu o Crist. Tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius. Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i que es canten actualment, cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1545-1563), per potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arreglades també durant aquest període.

Bibliografia

VIVES i SABATÉ, Ricard (1972). L'Ermita de Bellvitge i els seus goigs. Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat.

Goigs a llaor de la Mare de Déu de Bellvitge

Venerada en el terme d'Hospitalet de Llobregat i en la seva pròpia ermita

La seva festa

8 de setembre

Tornada
Mare del Déu humil
i dels homes protectora
en Bellvitge, gran Senyora,
mostrau nostra pietat.

Sou per l'Àngel saludada
com a Mare del Senyor,
i la cèlica ambaixada
heu rebut amb uncí.
Resplendeix la nova aurora
per la trista humanitat.
En Bellvitge...

Santa Eulàlia Provençana
de bells prats té un bon esplet
l'herba tendra que agermana
els bous de l'Hospitalet.
Del matí fins a dinhora
hi pastura allí el ramat.
En Bellvitge...

Un dels bous de la ramada
ha deixat els seus companys,
i amb constància adalerada
dedicava els seus afanys
fendint en la terra i florat
amb ses ungles un forat.
En Bellvitge...

La gent del mas ja repara
en el bous l'estrany daller;
creient el fet cosa rara.

L'amo del mas Esferré
del cel el favor implora
i el clot resta il·luminat.
En Bellvitge...

En el lloc de la «Famada»
la Mare de Déu trobada
resplendeix al braç l'Infant.
I ja sou la intercessora
d'aquell noble veïnat.
En Bellvitge...

Davant tanta meravella
per Patrona us ha elegit
i el poblat una capella
en els llocs ha construït;
mostra ben reveladora
de l'amor nostre arborat.
En Bellvitge...

Els prodigis esdevenen
portentosos al moment,
que de lluny processons vénen
pregant vostre valiment
contra la pesta traïdora
que el país ha flagel·lat.
En Bellvitge...

Vostra fama arreu pregona
els miracles molts que obreu,
quan aci, de Barcelona,
pelegrins vénen a peu
a Vós, Mare bondadosa,
en la seva adversitat.
En Bellvitge...

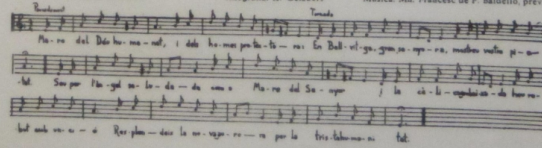
Vostra imatge s'erigia
amb fervor tradicional
al carrer d'Españera
com també de l'Hospital,
com a estrella guaiadora
en nit de cel constel·lat.
En Bellvitge...

Han passat temps de tempesta
i de greus adveniments,
la comarca està de festa
i demostra els sentiments
quan els goigs amb veu sonora
canta en la festivitat.
En Bellvitge...

Lletres: Josep Massons Andreu

Xilografia: A. Gelibert

Música: Mn. Francesc de P. Baidello, prev.

V. Ora pro nobis, Sancta Dei Genitrix.

OREMUS

B. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Concede nos famulos tuos, quæsumus Domine Deus, perpetua mentis, et corporis sanitate gaudere, et gloriosæ Beatæ Mariæ semper Virginis intercessione, a præsentis liberari tristitia, et æternæ perfrui lætitiæ. Per Christum Dominum nostrum. - B. Amen.

(Amb lliçència eclesiàstica)

SANTIAGO TINTORÉ FERRER i M.ª CARMÉ CODINA MIR
delliquen aquests Goigs als seus familiars i amics amb motiu de les nevres noçes
celebrades a l'Ermita de Bellvitge el dia 16 de Juny del 1962

2.ª edició: Juny del 1962

Tiratge destinat als «Amics dels Goigs»

